

РЕШЕНИЕ

№ 17297

гр. София, 24.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 40 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТОЗАР Д. ДИМИТРОВ

при участието на секретаря ДЕСИСЛАВА ИВ. ПОПОВА
като разгледа докладваното от СВЕТОЗАР Д. ДИМИТРОВ Гражданско дело № 20221110159012 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на В. И. В. срещу /фирма/.

Ищецът твърди, че съпругата му е собственик на ап. № 41, находящ се в /населено място/. Изтъква, че ответникът неправомерно отнесъл заплатена от него сума от 150лв., отнасяща се за имот в кв. *****, гр. София, за погасяване на задължения за имота в ж. к. Л.. С молбата от 11.04.2023г. /л. 119-120/ уточнява, че на 24.10.2022г. платил сума в полза на ответника в общ размер от 329лв., като счита, че част от нея в размер от 150лв. е платена без основание и следва да му бъде възстановена. Посочва, че се води титуляр на партия за ап. 41 в ж. к. Л. и е клиент на ВиК услуги за този имот. Също така поддържа, че от служители на ответника спрямо него е извършено неморално и неправомерно отношение в периода м.08.2022г.-31.10.2022г., което се изразявало в отказ за предоставяне на информация, отказ от изпълнение на заявени услуги, отказ за прилагане на разпоредбата на чл. 111 ЗЗД, не били конкретизирани отчетите на водомерите за последните 3 години, не били конкретизирани задълженията за консумация на вода и лихви за последните три години. Счита, че в резултат от това поведение е претърпял болки и страдания, които оценя на 700лв.

Съобразно изложеното, моли за постановяване на решение, с което ответникът да бъде осъден да заплати му заплати сумата от 150лв. като платена без основание, както и сумата от 700лв., представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди, ведно със законната лихва върху втората сума от датата на исковата молба до окончателното плащане.

Ответникът е подал отговор на исковата молба в законоустановения срок. Твърди, че искът е недопустим, тъй като имало заведено идентично дело, което било висящо и по него ищец била съпругата на ищеца по настоящото дело. Поддържа, че липсва правен интерес за ищеца от водене на делото, доколкото същият не бил потребител на ВиК услуги за имот в ж. к. Л. 6, ап. 41, и не се намирал в облигационно отношение с ответното дружество за доставка на ВиК услуги до този имот, като отрича дружеството да е предявявало спрямо него претенции за плащане за този имот. Евентуално счита исквете за неоснователни. Отрича да са заплащани суми за ВиК услуги за този имот. Оспорва ищецът да е претърпял

неимуществени вреди, които да се намират в причинно-следствена връзка с виновно поведение на ответника и да са в такъв размер.

Съобразно изложеното, моли за отхвърляне на предявените искове.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира следното:

Предявени са за разглеждане обективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 82 вр. чл. 79, ал. 1, пр. 2 ЗЗД.

По иска по чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД:

По този иск в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване, че е заплатил сумата от 150лв. в полза на ответника, а в тежест на ответника да докаже годно правно основание за получаването ѝ.

По делото е представен системен бон от дата 24.10.2022г. /л. 7/, съгласно който е заплатена сумата от 329,00лв. в полза на /фирма/, като е посочен кл. № *****, фактура № ***** и име: В. И. В.. На същата дата – 24.10.2022г., ищецът е депозирал молба пред ответното дружество, отнасяща се до абонат с адрес /населено място/, кл. № *****, сметка № *****, в която посочва, че внася дължимата сума, получена от отчет на водомерите за последните три години сумарно с начислените лихви – „252лв.+76,79лв.=329лв. – лично изчислено“. Към молбата е приложен посочения фискален бон за сумата от 329лв.

От заключението по допуснатата, изслушана и приета съдебно-счетоводна експертиза, което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено, се установява, че за имота, находящ се в /населено място/, ап. 41, е открита партида с кл. № *****. Посочва се, че по тази партида е създадена съдебна договорна сметка № *****, в която са включени задълженията за периода 28.12.2018г.-30.03.2020г. Вещото лице разяснява, че с извършеното плащане на сумата от 329лв. са заплатени главница от 296,45лв., отнасяща се за периода 28.12.2018г.-30.03.2020г., и лихва от 32,55лв., отнасяща се за същия период. В проведеното открито съдебно заседание експертът посочва, че няма вариант ищецът да е надвнесъл суми, а дори продължава да има задължения.

При горните обстоятелства съдът приема, че по делото е доказано плащането на сумата от 329лв. от страна на ищеца в полза на ответника, но това плащане не е лишено от основание. Напротив, установява се, че това плащане е направено съзнателно и с намерение за погасяване на съществуващи задължения за имот, находящ се в /населено място/, ап. 41, за който е открита партида с кл. № *****. Това личи както от съдържанието на депозираната от ищеца молба /л. 6/, която съдържа извънсъдебно признание на този факт, така и от съдържанието на самия фискален бон /л. 7/, от който е видно, че се погасяват задължения по посочения клиентски номер и за посочената фактура (договорна сметка). Ето защо, този иск подлежи на отхвърляне, тъй като сумата не е платена при липса на основание.

По иска по чл. 82 вр. чл. 79, ал. 1, пр. 2 ЗЗД:

По този иск в тежест на ищеца е да проведе пълно и главно доказване, че са извършени действия от страна на служители на ответното дружество, които представляват неизпълнение на техни задължения, в резултат от което за него са настъпили неимуществени вреди, възлизащи на сочената парична равностойност.

Съдът намира, че по делото не е проведено доказване от страна на ищеца на фактите, за които носи тежестта. Установява се от събраните по делото писмени доказателства, че между страните е водена писмена кореспонденция, като ответникът е отговарял на молбите на ищеца. Обстоятелството дали отговорите на ответника удовлетворяват исканията на ищеца е ирелевантно. Ответникът може да претендира вземания и когато са погасени по давност, доколкото след изтичане на погасителната давност и позоваването на нея от страна на длъжника вземанията продължават да съществуват като естествени такива и могат да бъдат погасени чрез плащане – чл. 118 ЗЗД. В случай че длъжникът отрича тези вземания,

които кредиторът продължава да претендира, разполага с възможността да заведе отрицателен установителен иск. С оглед на това, не може да се приеме за неправомерно действие и неизпълнение на задължение на служител на ответното дружество да откаже да признае и отпише вземания, за които е настъпила погасителна давност. Не може да се предприеме за подобно действие и подаването на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК спрямо ищеца от ответното дружество, доколкото иницирирането на съдебно производство може да се приеме за неправомерно само когато е налице съзнателно недобросъвестно упражняване на процесуални права с единствената цел да се навреди на другата страна. В останалите случаи това действие е резултат от нормативно закрепеното право на всеки субект на съдебна защита, а дали същата ще бъде основателна или не е въпрос по съществото на спора съобразно проведеното доказване. Ето защо, съдът приема, че в случая не са налице доказателства, установяващи неправомерно поведение на служители на ответника. За пълнота следва да се посочи, че по делото не е доказано и ищецът да е претърпял неимуществени вреди, които да се намират в пряка причинно-следствена връзка с поведение на служители на ответното дружество.

По изложените съображения, и вторият иск подлежи на отхвърляне като неоснователен.

По разноските:

При този изход на спора, право на присъждане на разноси има ответникът, които възлизат в размер на 250лв.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от В. И. В., ЕГН: *****, с адрес: /населено място/, срещу /фирма/, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление /населено място/, искове с правно основание чл. 55, ал. 1, пр. 1 ЗЗД и чл. 82 вр. чл. 79, ал. 1, пр. 2 ЗЗД за присъждане на сумата от **150лв.**, представляваща платена без основание, извършено с фискален бон от 24.10.2022г. на обща стойност 329лв., и на сумата от **700лв.**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, настъпили в резултат от неморално и неправомерно поведение на служители на ответника в периода м.08.2022г.-31.10.2022г., изразяващо се в отказ за предоставяне на информация, отказ от изпълнение на заявени услуги, отказ за прилагане на разпоредбата на чл. 111 ЗЗД, неконкретизиране на отчетите на водомерите за последните три години, неконкретизиране на задълженията за консумация на вода и лихви за последните три години.

ОСЪЖДА В. И. В., ЕГН: *****, с адрес: /населено място/, да заплати на /фирма/, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление /населено място/, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ЗЗД сумата от **250лв.**, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____